

Kik vagytok és mit akartok?

2014 november 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Mennyire, mennyire szeretne valahol barikádokon állni! És a legjobban az dühítette, hogy egyetlen értelmes barikádot sem talál, amelyre kiállhatna.”

Ezt a fenti kiváló idézetet találta a svéd [Jonas Jonasson](#) *Az analfabéta, aki tudott számolni* c. könyvében a

[Monarchista blog](#), a hét eleji tüntetések kapcsán.

Arról fogalmam sincs, Jonasson mennyire monarchista (bár a progresszívek földi mennyországa, Svédország technikailag még mindig egy királyság); de az biztos, hogy a magyar progresszíveknek a köztársaságunk jelenlegi állapota sem kielégítő, így keresgélnek a barikádjaikat. Nehéznek ígérkezik ez a keresés.

Kik ?k és mit akarnak? ? tehetjük fel a kérdést mi, szemlélődők a hétfői tüntetés szónokait és gondolataikat látva, hallva. De ennél is fontosabb lenne, ha önmaguknak tennék fel ezt a kérdést: „*kik vagunk és mit akarunk?*”

Szögezzük le: a jogrendszer keretein belüli véleménynyilvánítás, tüntetés, felvonulás alkotmányos alapjog. Kifejezetten üdvözlendő, ha az általában közéleti passzivitást választó magyar állampolgárok élnek a jogaikkal, és artikulálják véleményüket. Tisztul ezzel a kép: mind a kormány, mind a vele elégedetlenek jobban látják, ki kivel áll szembe, mennyire mozgíthatóak az emberek; és ha már itt egy lehetőség, mégis milyen véleményeket tudnak megfogalmazni a lehető legnagyobb nyilvánosság előtt a szónokok.

A múltkori internetadós tüntetések és felvonulások a lehető legklasszikusabb protestálások voltak: egy elkészítetlen, átgondolatlan kormányzati ötlet ellen csak egy apró beindító pöccre volt szükség, s a meghirdetett tüntetésre maguktól mentek az emberek, közülük sok-sok fiatal, akik addig valószínűleg soha nem vettek részt hasonló eseményeken. Sokan voltak és elegendő is ahhoz, hogy a netadót a kormány levegye a napirendről. Mindezt különösebb szónoklatok, ideológiai és politikai iránymutatások érte el a tüntető tömeg, amit valószínűleg tényleg csak egy ügy, a netadó elleni fellépés hozott össze.

De hogyan lehet innen továbblépni? Ez minden wannabe és hivatásos civil aktivista / tüntető / forradalmár (kívánt szó aláhúzandó) nagy dilemmája.

A hétfői tüntetés pont egy továbblépésnek, következő fejezetnek indult. Csak hát időközben visszavonták az internetadót. Ilyen esetben mihez kezd az egyszeri tüntetésszervező? Elveszi a korrupció elleni fellépés témáját, ami persze mindig és mindenhol érvényes ügy. De ez egyszerre sok és kevés is: a korrupció, mint jelenség ellen nem fognak tízezrek, százezrek folyamatosan az utcára menni. Ki lehet ezt még egészíteni a komplett politikai elit leváltásának követelésével, ami szintén bárhol, bármikor bevethető ügy az elégedetlenek számára. De ez még rövidebb ideig, szinte csak egy forradalmi pillanatilag, egy dramaturgiai fordulópont erejéig tartja össze az ezerfejt Cézárt.

Aztán rögtön jönnek a kérdésfelvetések és további javaslatok, hogy mégis inkább csak az egyik politikai oldalt kellene leváltani, elküldeni; meg egyáltalán, hogyan kéne leváltani egy komplett elitet; és egyébként is, kit állítanánk a helyébe, talán magunkat; de ha mi magunk akarunk az új elit lenni, akkor ott rögtön megindul a helyezkedés, számítás, pozícióharc a kölcsönös sérelmekkel, frakciózásokkal, és így tovább... és úgy omlik szét az egy pillanatilag összetartó elégedetlen tábor, mintha sosem létezett volna. A nagya hazamegy, s ismét magukra

maradnak a hivatásos aktivisták, tüntetésszervezők, hogy a kártyákat újrakeverve nemsokára újra nekifogjanak a szervezkedésnek. És újra meg újra. Az establishment meg addig a páholyból nézi az eseményeket.

„Valahogy az az ember érzése, hogy ez így nagyon kevés lesz, ettől több kell”? [Írta a hétfői tüntetés kapcsán G. Fodor Gábor](#). Hát igen, ennél több kell. [Saul Alinsky](#) legjobb magyarországi tanítványainak van még tanulnia a radikális közösségszervezés mesterétől.

A [CCCP-pulóverben](#) szónokló, magát kommunistának tartó fiatalember egyrészt egy színes epizód, másrészt viszont tünet is. Egy, a megváltoztatni kívánt társadalom igényeivel, érzéseivel, érzelmeivel, a saját felelőssége súlyával, önnön eszméivel és céljaival tisztában nem lévő nemzedék, mit nemzedék, szék aktivista kör világának a lenyomata. Gyorsan laposodik el az öszi elégedetlenségi hullám a meglehetősen nagy létszámú tömegtüntetésektől a radikálbalos, radikálliberális (fél)hivatalos aktivista körök belterjes civódásáig. Kommunista vagy újbalos, antiglobalista vagy szabadpiacpárti liberális, populista vagy élcspat mentalitású elitista? ezek mind nagyon fontos kérdések a társadalomtudományos szemináriumokon, de az ennél jóval húsba vágóbb, mindennapos kihívásokkal küszködő istenadta nép nagyon hamar elfordul a légvárépítő srácoktól.

„Jönnek az új nihilisták, akik nem hisznek semmiben (egyébként még a CCCP-ben sem), egybites érületi komcsik, akik max. nemet mondanak, az igent nem ismerik, annyit tudnak, hogy dühös embereknek mikrofont adnak, katalizátor jelleggel, amúgy bocs, nek még fiatalok, ne várjunk tőlük semmit (a fiatalságkultusról mint fasiszta alaptulajdonságról lásd [Jonah Goldberg alapművét](#)). Ha legalább tényleg anarchisták volnának, az némi politikai tudatosságot és szervezettséget feltételezne. De nem”? írja Seres László a Kapitalizmus blogon, s ha valaki, az aztán bejárta az útját a hasonszerű köröktől addig, hogy most azt javasolja az aktivistáknak: „kevesebb magyar művészfilmet nézni, eldobni a lyukas pólót, felvenni azt az inget és azt a kiskosztümöt, felenni, dolgozni, elkezdeni racionálisan gondolkodni, felelősséget vállalni”. Valahogy így.

Aki nem hisz semmiben, az annyit is érte [írtam pár hónapja](#) nagyjából ezekről a körökről, utalva arra, hogy ez a nemzedék nem tudja, ki is a valójában: hol ez, hol az a világméretű; aznap ezt, holnap azt képviseli; lassan nem is tudja eldönteni, mikor ironizál és mikor gondol valamit komolyan; és ezt az állandóan fluktuáló életérzést kiválóan erősíti az a fragmentálódott világ, amiben élünk. Hit nélkül nem fog semmi? írtam akkor. Most hozzáteszem: világos önkép és világméretű nélkül sem.

Eltöbb érdekes magunknak feltenni a kérdést: „ki vagyok és mit akarok”? S ha ezt meg tudjuk válaszolni, nekiláthatunk annak, hogy a Földet a sarkaiból kidöntsük. Már persze, csak ha hagyni fogja magát.

Írta: [rajcsányi.gellért \(ergé\)](#)

<http://mandiner.blog.hu>

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
